

Dosarul nr. 2ra-1262/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandra Chirica

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Alexandrei Chirica împotriva executorului judecătoresc Cristina Brihuneț cu privire la ridicarea sechestrului, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandra Chirica și menținută hotărârea din 25 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 2 mai 2019, Alexandra Chirica a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Cristina Brihuneț cu privire la ridicarea sechestrului, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 noiembrie 2018, a solicitat la ÎS „Cadastru” înregistrarea dreptului său de proprietate asupra bunului imobil - apartamentul nr. X din mun. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, dobândit în temeiul deciziei din 9 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, dar solicitarea i-a fost refuzată, deoarece asupra bunului respectiv este aplicat sechestrul în baza încheierii executorului judecătoresc Cristina Brihuneț nr. 130-R 209/18 din 20 februarie 2018.

Drept urmare, la aceeași dată, 1 noiembrie 2018, s-a adresat cu o cerere către executorul judecătoresc Cristina Brihuneț, prin care a solicitat ridicarea sechestrului de pe bunul imobil menționat.

La 27 noiembrie 2018, a recepționat încheierea executorului judecătoresc, în care a fost menționat că sechestrul este aplicat în scopul executării documentului executoriu nr. 2-132/07 din 16 iulie 2017 emis de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prin care a fost încasată datoria în mărime de 132 950 de lei de la

Lilian Chirica în beneficiul creditorului urmăritor, și că nu există temei de a anula sechestrul, dat fiind faptul că nu sunt întrunite prevederile art. 127 Cod de executare.

A considerat că în baza deciziei din 9 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție devenită irevocabilă, executorul judecătoresc era obligat să ridice sechestrul, deoarece bunul imobil este proprietate privată a ei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, art. 8, 42, 127 Cod de executare.

A solicitat admiterea acțiunii, ridicarea sechestrului aplicat în baza încheierii executorului judecătoresc din 20 februarie 2018 asupra apartamentul nr. X din mun. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată de la executorul judecătoresc Cristina Brihuneț.

Pe parcursul examinării cauzei, Alexandra Chirica a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat repararea prejudiciului material în sumă de 10 000 de lei pentru venitul ratat.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandra Chirica și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, având în vedere că reclamanta nu a indicat expres temeiul de drept al cererii sale, instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că tipul cererii și procedura de examinare a acesteia urmează a fi deduse din natura pretențiilor înaintate, care în speță sunt de ridicare a sechestrului și nu de anulare a încheierii executorului judecătoresc.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că potrivit art. 164 alin. (3) Cod de executare, acțiunea de ridicare a sechestrului se întentează împotriva debitorului și creditorului urmăritor. În speță însă, reclamanta și-a înaintat pretențiile față de executorul judecătoresc Cristina Brihuneț, care nu este pârâtul corespunzător.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu poate fi acceptată poziția apelantei precum că prima instanță urma să atragă din oficiu părțile procedurii de executare, or, reieșind din prevederile art. 62 alin. (1) și (2) CPC, instanța nu poate să atragă din oficiu pârâții, ci doar copârâții, esențială în acest caz fiind coparticiparea procesuală.

La 27 iulie 2020, Alexandra Chirica a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale, neîntemeiate și nefondate, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

A reiterat că potrivit cererii de chemare în judecată, dânsa în mod evident a cerut ca să fie ridicat sechestrul aplicat de către executorul judecătoresc Cristina Brihuneț în baza încheierii din 20 februarie 2018 asupra bunului imobil care i-a fost transmis în baza actelor judecătorești din 2016, fapt dedus și din conținutul hotărârii din 25 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Respectiv, acțiunea era îndreptată și asupra anulării încheierii executorului judecătoresc, cu care până în prezent nu a luat cunoștință, din motive ce nu depind de voința sa.

Prima instanță a comis mai multe erori judiciare și anume, fiindu-i clare pretențiile, aceasta urma să determine corect relațiile de drept material aplicabile speței și să examineze în corespundere cu acestea cauza, însă s-a limitat doar a-i recomandat întru alegerea unei alte modalități de apărarea a drepturilor și anume, contestarea actului și ridicarea sechestrului în conformitatea cu art. 161 Cod de executare.

Prin urmare, instanței de judecată din start i-au fost clare pretențiile, deci instanța urma să constate imposibilitatea adresării către executor judecătoresc și să atragă în proces partea interesată sau să-i comunice înlăturarea neajunsurilor.

A menționat că a formulat acțiunea față de exponentul puterii de executare (executorul judecătoresc) cu scopul de ridicare a sechestrului, în condițiile art. 164 Cod de executare, fiind inclusiv aplicate și prevederile art. 127 Cod de executare, și chiar prevederile art. 161 Cod de executare, dar însă s-a referit asupra existenței unor acte judiciare irevocabile care dictează în mod imperativ anumite conduite și drepturi.

Cu referire la prevederile art. 9 alin. (2) CPC, a remarcat că, din momentul ce a fost primită cererea spre examinarea de către prima instanță și repartizată, judecătorul avea obligația, în conformitatea cu art. 168 alin. (2) CPC, de a verifica dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege.

A considerat că obiectul acțiunii include în sine contestarea actul executorului judecătoresc și ridicarea sechestrului, fiind evident că prima instanță trebuia să perceapă această acțiune ca fiind depusă în sensul art. 161 și 164 Cod de executare.

Astfel, nu pot fi depuse acțiuni diferite, în situația în care este clar că un terț, formulează pretenții față de sechestrul aplicat într-o procedură de executare, pe bunurile fostului proprietar.

La 6 octombrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Alexandra Chirica a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare pentru examinare în apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 4 august 2020, în adresa executorului judecătoresc Cristina Brihuneț a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alexandra Chirica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 115), fiind recepționată de către executorul judecătoresc Cristina Brihuneț la 6 august 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 117).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatului să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 20 iulie 2020 la adresa electronică a recurente, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 106).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 iulie 2020 împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandra Chirica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Chirica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

De altfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, criticile aduse împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău în recursul concretizat depus de către Alexandra Chirica la 6 octombrie 2020, nu pot fi avute în vedere, întrucât acestea au fost formulate mult după termenul legal de motivare a recursului.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexandra Chirica urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandra Chirica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu